

Reagiranje

OZLJEDE NA RADU U GRADITELJSTVU KARLOVAČKE ŽUPANIJE (2)

Radoslav Karleuša, dipl. ing. građ., Zagreb

Listajući naš časopis br. 12/2003. zapazio sam članak *Ozljede na radu u graditeljstvu u ...* Nije mi drago što smo u zaštiti na radu pali na preniske grane, ali ohrabruje da se netko od kolega odluči i usudio javno o tome progovoriti. Krajnje je vrijeme jer broj nesreća kao i broj nepotrebno poginulih mladih ljudi na gradilištima nije nipošto za struku nevažna stvar.

Primjer dobro zaštićenog rova u napuštenom kanalu iz zagrebačke Ilice (1992.)

Autori priloga o ozljedama na radu temu su sustavno obradili u Karlovačkoj županiji, no nažalost nije bolje stanje ni drugdje. Pretvorbom te nastajanjem novih graditeljskih tvrtki koje jedino zanima brza zarada, djelatnici su se zatekli u nezavidnom položaju. Na neki su način sretni što uopće mogu raditi, ali je zlo u tome što ne smiju zahtijevati neophodnu opremu, nužnu za sigurnost u radu

za određenu vrst posla. Budući da je u spomenutom članku bilo više govora o strojevima te stanogradnji, dodao bih par riječi o stanju u niskoogradnji, posebice o radu na iskopima.

Da se rovovi uglavnom ne razupiru čitamo u izvješćima novinara u "crnoj kronici", a razlog su najčešće "uštede" i u vremenu i u materijalu. Možda su najbolji primjer gledišta novinara i sudionika na gradilištu kod pogibije mladog djelatnika na iskopu kanala u Vukovaru. Jedan novinar piše: "Njegovi su djelatnici potvrdili da su se maksimalno pridržavali mjera zaštite na radu, no sve to nije pomoglo"! Drugi novinar piše: "Kako su nam prenijeli njegovi kolege, mladić je ušao u neosiguran kanal da omogućiti pristup bageru za rad. U tom trenutku, na njega se odronila veća količina vlažne i mokre (?) zemlje". Zaključak je da netko očito ne zna kako se obavljaju iskopi i zaštićuju radnici prije ulaska u rov! Da nitko ne nosi šljem, da nema ljestava i sl. Suvišno je bilo što dalje nabrajati. Spomenimo samo ono što nije rečeno (a što iz iskustva svi znamo), da se na gradilištima rovovi ne razupiru, djelatnici ne vežu zaštitnim pojasa s užetom te da se voda vrlo rijetko pije! Imam potrebu podsjetiti da se boce piva (te ostalih C_2H_5OH) nalaze posvuda oko rovova te da to nikomu ne smeta, iako je učinak dobro poznat! Neophodnu obuku djelatnika za korištenje sredstvima zaštite prije ulaska u rov ili tunel ne bih ni spominjao jer brojne nesreće nažalost dovoljno govore. Stare izreke kao što su: "Stalni oprez otklanja

Rov na Opatovini u Zagrebu iz 2002. (čemu služi raszupora?)

nesreću" ili "Sretno" (kod rudara) nisu nastale slučajno. Naši su stari graditelji sve to znali i zato su se čuvali!

U interesu struke smatram da je nužno o svemu povesti mnogo više brige negoli je to danas u nas praksa. A lako je uočiti što rade inspekcije i kako se primjenjuju Zakon o gradnji i drugi propisi.

O ulozi struke možda najbolje svjedoči podatak da je na godišnjoj skupštini DGIZ-a bilo nazočno jedva 40 članova. Čini se da je ipak "nešto čudno u strukovnoj udruzi" kada je redovnoj godišnjoj skupštini nazočno tek 5,7 posto (57 promila) članova! Zašto – ja to ne znam.